

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/33/2019
Identifikačné číslo spisu: 8413202407
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8413202407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovenský mliekarenský zväz, so sídlom Záhradnícka 21, 811 07 Bratislava, IČO: 17314402, právne zastúpený advokátom JUDr. Ivan Jánošík, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava, P.O.BOX 2, 810 05 Bratislava 15, proti žalovanému: Tatranská mliekareň a.s., so sídlom nad Traťou 26, 060 01 Kežmarok, IČO: 31 654 363, o zaplatenie 53 503,01 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Cob/72/2018-620 zo dňa 11. decembra 2018, jednomyselne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok rozsudkom č. k. 8Cb/26/2013-492 zo dňa 29. júna 2018 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 53 503,01 eur s úrokom z omeškania vo výške uvedenej vo výroku rozhodnutia, návrh na prerušenie konania zamietol a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca si žalobou zo dňa 9. októbra 2010 uplatnil nárok s prihliadnutím na zásady upravené v ustanovení § 11 zákona č. 274/2006 Z. z. o podpore pôdohospodárstva a rozvoji vidieka v súvislosti s uzavretou odvetvovou dohodou.

3. Na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím na právne záväzný názor Krajského súdu v Prešove konštatoval, že uplatňovanie niektorých opatrení na organizovanie trhu možno podmieniť uzatvorením písomnej odvetvovej dohody medzi združeniami podnikateľov a že odvetvová dohoda je záväzná na zatvorenie zmluvy medzi kupujúcim a predávajúcim daného druhu. Citoval ustanovenia § 11 ods. 2 a 3 zákona č. 274/2006 Z. z. o podpore v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka účinného ku dňu 8. novembra 2007, § 13 ods. 4 zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobení orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka ak je stranou odvetvovej dohody štát zastúpený ministerstvom, nariadenie čl. 39 Nariadenia Rady ES č. 1255/1999 zo dňa 7. mája 1999 o

spoločnej organizácii trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami, čl. 183 Nariadenia Rady ES č. 1234/2007 o vytvorení spoločnej organizácie pôdohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky.

4. K obrane žalovaného zistil, že žalovaný skutkový stav nenamietal, ale namietal platnosť medzinárodnej odvetvovej dohody uzatvorenej podľa zákona č. 274/2006 Z. z. nakoľko pôvodná právna úprava neumožňovala uloženie poplatkovej povinnosti pre účastníkov trhu. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný svoje záväzky vyplývajúce z odvetvovej dohody uzavretej dňa 30. novembra 2009 voči zmluvným partnerom plnil, ale keďže namietal platnosť prvej medziodvetvovej dohody, neuznával z nej vyplývajúce povinnosti prvej medziodvetvovej dohody zo dňa 8. novembra 2007. V tejto súvislosti zaujal konajúci súd stanovisko v bode 34 odvodnenia v tom zmysle, že žalobca svoje právo na platenie poplatkov odvodzuje z odvetvovej dohody z 8. novembra 2011, ktorá žiadnym spôsobom neodporuje priamo účinným právne záväzným aktom Európskej únie, resp. predtým európskych spoločenstiev a že tieto právne predpisy umožnili členským štátom - Slovenskej republike s cieľom financovania opatrení na podporu mlieka v spoločenstve na rozšírenie trhov s mliekom a mliečnych výrobkov a na zlepšenie kvality, uložiť svojim výrobcom mlieka poplatok za podporu spotreby v závislosti od množstva mlieka alebo ekvivalentu mlieka uvedeného na trhu. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že s právnym názorom žalovaného sa nestotožnil a že výrobcovia mlieka s účinnosťou od 1. januára 2008 sú povinní prispievať do mliečného fondu na podporu spotreby odbytu mlieka a mliečnych výrobkov na území Slovenskej republiky vo výške 0,01 Sk (0,000332 eur za každý kilogram skutočného surového kravského mlieka, ktorý predajú nákupcovi.

5. V bode 42 odôvodnenia uviedol, že faktúry predložené žalobcom s prihladením na zmenu žaloby a na späťvzatie žaloby (zo 14. augusta 2013) vzhľadom na osobitné znenie medziodvetvovej dohody vrátane vyššie citovaných ustanovení a právnych aktov Európskej únie označil za dostatočný dôkaz dôvodnosti nároku, a preto žalobe vyhovel.

6. Čo sa týka návrhu žalovaného na prerušenie konania a uloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie za právny základ pre vyriešenie tohto problému označil otázku, týkajúcu sa priamej účinnosti vyššie uvedených Nariadení v rámci vnútroštátneho práva na právne subjekty Slovenskej republiky a možnosť priameho účinku nariadení, to znamená, či bolo možné na základe odvetvovej dohody uzatvorenej medzi Slovenským mliekarenským zväzom, na základe prvej odvetvovej dohody uzatvorenej medzi Slovenským mliekarenským zväzom a Slovenským zväzom prvovýrobcov mlieka vyberať poplatky, keďže zákon č. 274/2006 Z. z. možnosť vyberania poplatkov nepoznal vôbec a táto možnosť bola uvedená iba v Nariadení Rady č. 1255/1999 v prípade implementácie tejto možnosti do vnútroštátnych predpisov. Konajúci súd túto otázku označil za účelovo formulovanú a s odkazom na argumentáciu žalobcu vo vyjadrení zo dňa 18. decembra 2017, ako aj vyjadrený právny názor odvolacieho súdu Krajského súdu Prešov v uznesení 2Cob/94/2014-376 z 18. novembra 2015 konštatoval, že nariadenia vydané Európskou úniou sú priamo aplikovateľné na území Slovenskej republiky ako členského štátu. Návrh na prerušenie konania preto zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C. s. p. a § 255 C. s. p.

7. O odvolaní žalovaného (list v spise č. 498) ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 1Cob/72/2018-620 zo dňa 11. decembra 2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v bodoch I. a III. potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

8. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p. sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie a poukázal na odvolacím súdom vyslovený právny názor v uznesení č. k. 2Cob/94/2014-376 zo dňa 18. novembra 2015, podľa ktorého je aj v danom prípade povinnosťou prispievať do mliečného fondu sumou 0,01 Sk za každý kilogram mlieka, ktorý predávajú výrobcovia alebo ktorý nakúpia nákupcovia od výrobcov, z čoho vyplýva záväznosť z takejto odvetvovej dohody, a teda aj povinnosť žalovaného ako nákupcu mlieka prispievať do mliečného fondu.

9. Námietku týkajúcu sa výkladu komunitárnej právnej úpravy a jej aplikácie na prejednávajúcu vec odvolací súd označil za neopodstatnenú a účelovú s odvolaním sa na prejednanie tejto otázky Európskou komisiou na zasadnutí riadiaceho výboru pre spoločné organizácie poľnohospodárskych trhov v Bruseli dňa 17. júna 2008, kde komisia vyslovila záver o súlade predkladaných programov s právnymi predpismi spoločenstva. Poukázal na ustanovenie § 1 ods. 3 zákona č. 284/2006 Z. z., podľa ktorého odvetvové dohody môžu upravovať najmä druhy výrobkov, odrodu, kvalitu a množstvo, termín dodávok, prevzatie výrobkov platobných podmienok medzi združením podnikateľov, ktorí v rámci vzájomného obchodného vzťahu podnikajú v rôznych odvetviach výroby reťazca aj spojenia, čo znamená, že odvetvová dohoda sa môže týkať aj iných vzájomných úprav v organizácii trhu s výrobkami. Uviedol, že v danom prípade je povinnosťou prispievať poplatkami do Mliečneho fondu na potrebu spotreby mlieka a mliečnych výrobkov na Slovensku. Na základe uvedeného dospel k záveru, že aj v danom prípade ide o povinnosť žalovaného ako nákupcu mlieka prispievať do Mliečneho fondu.

10. Čo sa týka námietky žalovaného, ohľadne námietky týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia, odvolací súd poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Kraska proti Švajčiarsku z 29. 04. 1993, Nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 410/06, II. ÚS 78/07, II. ÚS 76/07, s poukazom a ktoré tiež túto námietku kvalifikoval ako nedôvodnú. Po preskúmaní všetkých námietok rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 220 C. s. p.

11. Proti tomuto rozsudku s vyznačenou právoplatnosťou dňa 30. januára 2019, dovolanie podal žalovaný (list v spise č. 647), podaním doručeným 26. februára 2019 a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na nové konanie, prípadne zmeniť tak, že žalobu zamietne.

12. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písm. d/ C. s. p., § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

13. Dôvodnosť prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. d/ C. s. p. žalovaný odvodzuje skutočnosťou, že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo a začalo prv už konanie. Uviedol, že na základe žaloby zo dňa 5. októbra 2010 súd začal konanie vedené v tejto veci dňa 10. novembra 2010, keď vydal platobný rozkaz č. k. 8Rob/234/2010-38. Na základe odporu proti tomuto platobnému rozkazu súd pridelil vec do súdneho registra Cb a priradil spisovú značku 2Cb/80/2010. Z tohto súdneho konania vyplýva, že vo veci 2Cb/80/2010 bolo rozhodnuté tak, že Okresný súd Kežmarok uznesením zo dňa 21. júna 2012 rozhodol tak, že konanie o návrhu zo dňa 9. októbra 2010 zastavil, po právoplatnosti výroku I. súd z dôvodu nedostatku právomoci, vec postúpil Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka ako orgánu príslušného na rozhodnutie a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nemá. O odvolaní proti tomuto uzneseniu rozhodol Krajský súd Prešov uznesením č. k. 4Cob/59/2012-171 zo dňa 30. augusta 2012 tak, že vo výroku o zastavení konania uznesenie potvrdil a o postúpení na ďalšie konanie Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zrušil uznesenie súdu prvého stupňa. Podľa dovolateľa, pokiaľ žalobca bol názoru, že vec patrila do pôsobnosti súdov mal voči tomuto uzneseniu podať dovolanie, ktoré nepodal a uznesenia doposiaľ zrušené neboli. Na tejto skutočnosti podľa dovolateľa nič nemení ani fakt, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na návrh Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoji vidieka Slovenskej republiky proti odporcovi, že prejednanie veci žalobcu Slovenský mliekarenský zväz proti žalovanému Tatranská mliekareň, a.s., o zaplatenie 63 201,17 eur patrí do právomoci Okresného súdu Kežmarok. Týmto uznesením Najvyšší súd Slovenskej republiky nezrušil uznesenia Krajského súdu v Prešove a uznesenie Okresného súdu Kežmarok, čím v podstate deklaroval, že vec v tej dobe bola právoplatne skončená. Podľa dovolateľa, otázka právomoci mala byť riešená v dovolacom konaní, a to podanému proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cob/59/2012-171 zo dňa 30. augusta 2012. Z uvedeného dôvodu, preto nie je možné znova viesť konanie, ktoré bolo právoplatne skončené jeho zastavením, a teda ide o dovolací dôvod podľa § 420 písm. d/ C. s. p.

14. Prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p., žalovaný odvodzuje

nesprávnym procesným postupom, konkrétne nedostatočným odôvodnením. Odôvodnenie rozsudku podľa dovolateľa nie je presvedčivé a odvolací súd sa nevysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Odôvodnenie odvolacím súdom je zmätočné aj v tom zmysle, že žalovaný žiadnu námietku ohľadne výkladu komunitárnej úpravy nepodal, práve naopak, nárok, ktorým Okresný súd Kežmarok návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, žalovaný odvolaním nenapadol. Za nesprávny procesný postup, dovolateľ označil aj skutočnosťou, že predkladacia správa odvolaciemu súdu bola zo dňa 6. novembra 2018 a odvolací súd dal upovedomenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia na deň 4. decembra 2018, teda maximálne 5 týždňov od dátumu, kedy vec napadla odvolaciemu súdu.

15. Žalovaný namietal aj právne posúdenie veci a s poukazom na odsek 23 napadnutého rozhodnutia a odsek 27 za evidentné označil, že tieto odseky sú úplne identické, z čoho je zrejmé, že odvolací súd prevzal odôvodnenie z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne bez toho, aby to vôbec uviedol. Odvolací súd s chybami skopíroval rozsudok, čím porušil procesný postup a v podstate tým, že aplikoval právnu normu obsiahnutú v § 1 ods. 3 zákona č. 284/2006, t. j. normu, ktorá sa v právnom poriadku nenachádza a ani takáto norma neexistuje, ide o zmätočný rozsudok. Odvolací súd sa nevysporiadal s podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní a ani jeden zo súdov neuviedol aká je právna povaha priznanej pohľadávky a aký je právny náhľad, na základ tejto pohľadávky. Dovolateľ namietal, že vec bola zaradená do registra „Cb“, čo je register pre obchodnoprávnu vec a nie do registra „C“, čo je register pre občianskoprávnu vec. Dovolateľ napadnutý rozsudok považuje za rozporný s ustanovením § 387 ods. 3 C. s. p.

16. Zároveň namietal, že odvolací súd neodpovedal v jeho rozhodnutí, napr. na základe čoho si všeobecné súdy stanovili právomoc rozhodovať o nároku žalobcu, ktorý má evidentne verejnoprávnu povahu, na základe akého zákonného ustanovenia si žalobca so Slovenským zväzom prvovýrobcov mlieka stanovil v čl. 9 odvetvovej dohody poplatky na podporu spotreby a odbytu mlieka a nevyjadril sa k otázke, že propagačný poplatok nemá oporu v európskej legislatíve. Propagačný poplatok nie je možné považovať za všeobecnú podmienku nákupu mlieka. Podľa dovolateľa, odvolací súd sa mal zaoberať právnou úpravou zákona č. 274/2006 Z. z. z pohľadu článku 59 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 11 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého dane a poplatky možno ukladať len na základe zákona. Odvolací súd nezodpovedal otázku, či propagačný poplatok v zmysle čl. 39 Nariadenia je primárne príjmom štátu a nemôžu ho vyberať osoby súkromného práva záujmové združenia podnikateľov bez výslovnej právnej úpravy. Zároveň dovolateľ namietal, na základe čoho si žalobca nárokuje úroky z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, keď pohľadávka vyplýva z verejnoprávných predpisov. Takýmto postupom odvolací súd znemožnil strane sporu uskutočňovať jej patriace procesné práva, keď neodôvodnil na akom právnom základe priznal úroky z omeškania.

17. Fakt, že ide o dovolanie prípustné s poukazom na § 420 písm. f/ C. s. p. je založený na odpovedi na jednu podstatnú otázku, a to či vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 274/2006 Z. z. alebo iných jeho ustanovení, resp. z iných právnych predpisov, ktoré tvoria súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky, právo žalobcu ako súkromného práva autoritatívne, t. j. jednostranne stanoviť výšku propagačného poplatku voči všetkým účastníkom trhu, s ktorými nie je v žiadnom súkromnoprávnom vzťahu. Táto otázka nebola doposiaľ zodpovedaná odvolacím súdom a ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/26/2013 ani Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Za isté označil, že platenie propagačného poplatku určite nevyplýva z § 1 ods. 3/ zákona č. 284/2006 Z. z., na ktorý poukazuje odvolací súd pričom cituje nejaký text, ktorý sa v zákone nenachádza len sa podobá na dikciu § 11 ods. 2 tohto zákona. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/36/2013, ktoré sa týkalo kauzy vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 39Cb/154/2009, kde nebolo tiež jednoznačne vyjadrené prečo žalobca síce ako účastník trhu, ale nie priamy zmluvný partner združenia má povinnosť platiť podľa uvedeného zákona.

18. V dovolacom dôvode s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. žalovaný opätovne cituje ustanovenie § 11 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 274/2006 Z. z. a § 13 ods. 4 zákona č. 534/2007 Z. z., podáva nasledovný právny názor Okresného súdu Kežmarok, rozoberá pojem „odvetvová dohoda“

podľa 1 uzavretej orgánmi samosprávy podnikateľov, s poukazom na skutočnosť, že odvetvová dohoda upravuje výlučne len všeobecné podmienky nákupu. Následne v bodoch a, b a c na strane 22 a 23 dovolania sa zaoberá zmluvnými podmienkami rozdelených do troch skupín s tým, že všetky tri podmienky upravujú, súkromnoprávny vzťah. Podrobne rozoberá prečo jednotlivé články zákona nemôžu upravovať nárok a výšku propagačného poplatku a nemôže byť ani jeden právny základ pre povinnosť výrobcom platiť propagačný poplatok.

19. Za otázku s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. označil „Či .odvetvová dohoda zo dňa 18. novembra 2007 žalovaného zaväzuje platiť poplatky na podporu spotreby a odbytu mliek, resp. či je v súlade s týmto ustanovením zákona“.

20. Žalobca sa k dovolaniu vyjadril podaním doručeným 3. mája 2019. K dovolacej námietke v zmysle § 420 písm. d/ C. s. p. s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. uviedol, že právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania v prípade zastavenia konania zostávajú zachované pre nedostatok právomoci, čo priamo vylučuje argument o vytvorení prekážky res iudicata podľa § 159 ods. 3 O. s. p. Prekážku res iudicata môže založiť iba rozhodnutie, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté vo veci samej. Uznesenie o zastavení konania meritórnym rozhodnutím nie je, a preto dovolací dôvod podľa § 421 písm. d/ C. s. p. daný nie je .

21. Čo sa týka uvádzaného žalovaným dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p., žalobca citoval splnenie podmienok pre poskytovanie 50 % financovania a súlad vnútroštátnej úpravy s komunitárnou. Citoval aj Rozhodnutie Komisie 22/VII/2008 s odkazom, na ktoré skutočnosti za nepochybné označil, že poplatok na podporu spotreby, odbytu mlieka a mliečnych výrobkov je dojednaný súkromnoprávnymi subjektami, pričom ani jeden z týchto subjektov nie je príspevkovou organizáciou a nie je financovaný zo štátneho rozpočtu, jeho členmi sú právnické osoby ako subjekty súkromného práva, pričom poplatky predstavujú samofinancovanie projektu v príslušnej časti, teda ide nárok čisto súkromnoprávnej povahy, konkrétne o občianskoprávny. Poukázal, že k argumentácii žalovaného ohľadne právneho postavenia žalobcu sa už vyjadroval a podotkol, že žalobca je záujmovým združením právnických osôb, ktoré má právnu subjektivitu a je právnickou osobou v zmysle ustanovenia § 20f a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu argumentáciu žalovaného, že nie je členom združenia údajne založeného podľa § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto označil za takú, ktorá neobstojí. S poukazom na jeho vyjadrenie k dôvodu uvádzaného žalovaným, tvrdený dôvod zmätočnosti - § 420 písm. f/ C. s. p. podľa žalobcu neexistuje.

22. K namietanému dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. žalobca v podrobnom odôvodnené poukázal na nesprávnosť tvrdení žalovaného a za jednoznačný fakt označil, že projekt na podporu spotreby a odbytu mlieka a mliečnych výrobkov bol schválený Európskou komisiou práve z dôvodu, že bol v súlade s predpismi komunitárneho práva. S poukazom na túto skutočnosť neexistuje ani dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Navyše poukazuje, že dovolanie žalovaného neobsahuje v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia realizovaného odvolacím súdom.

23. Nad rámec uvedeného žalobca poukazuje, že v vzťahu k právnym otázkam ohľadne odvetvových dohôd nejde o jediné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť, prípadne ako nedôvodné zamietnuť.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalovaného, po zistení, že bolo podané v zákonnej lehote za účinnosti C. s. p., oprávnenou osobou (§ 429 C. s. p.) a skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

25. Predmetom dovolania je vec rozhodnutá za účinnosti C. s. p. začatá podaním návrhu dňa 30. októbra 2010, teda za účinnosti O. s. p.

26. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 C. s. p.).

27. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne kauzálne a funkčne na príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

28. Dovolane je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti opravného prostriedku zodpovedá právna úprava prípustnosti.

29. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

30. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. V danom prípade žalovaný označil prípustnosť dovolania ustanovením § 420 písm. d/ C. s. p., § 420 písm. f/ C. s. p. a ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

32. Ako prvou otázkou sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal dovolacím dôvodom žalovaným označeným ustanovením § 420 písm. d/ C. s. p.

33. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

V tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už začalo prv konanie (§ 420 písm. d/ C. s. p.).

34. V danej veci predmetom dovolania je konanie začaté dňa 9. októbra 2010, v ktorej vo veci samej bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Cob/72/2018-620 zo dňa 29. júna 2018 a toto rozhodnutie je napadnuté dovolaním. Rozhodnutia, na ktoré žalovaný poukazuje v súvislosti s jeho námietkou ohľadne res iudicata sa netýkajú veci samej. Ide o uznesenie č. k. 2Cb/80/2010-147 zo dňa 21. júna 2012, ktorým bolo konanie zastavené po právoplatnosti výroku I., súd z dôvodu nedostatku právomoci vec postúpil Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky ako orgánu príslušnému na rozhodnutie. Uznesením sp. zn. 8Rks/2/2012 zo dňa 21. februára 2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že prejednanie a rozhodnutie právnej veci žalobcu Slovenská mliekarenský zväz so sídlom Záhradnícka 2, 811 07 Bratislava proti žalovanému Tatranská mliekareň a.s., so sídlom Nad Traťou 26, 060 01 Kežmarok o zaplatenie 63 201,17 eur s príslušenstvom patrí do právomoci Okresného súdu Kežmarok. Tvrdenie žalovaného v dovolaní, že pokiaľ nebolo podané dovolanie proti tomuto uzneseniu ide o vec právoplatne rozhodnutú je nedôvodné. Uznesenie, na ktoré poukazuje sa netýkali veci samej, a preto ustanovenie pojednávajúce o veci res iudicata sa na tieto uznesenia nevzťahuje a označená prípustnosť dovolania žalovaným s poukazom na ustanovenie § 420 písm. d/ C. s. p. právne neobstojí, a preto daná nie je.

35. K otázke prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na skutočnosť, že dovolacím dôvodom podľa tohto ustanovenia je pokiaľ súd nesprávnym procesným postupom znemožní, strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

36. Z obsahu dovolania nie je zrejmé o aké nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré nie je v súlade

s procesným právom podľa žalovaného ide. Takýto fakt, nepotvrďuje ani uvádzanie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedeného pod sp. zn. 4Obo/36/2013, na ktoré sa žalovaný v dovolaní odvoláva. V rozhodnutí je vyslovený právny záver, kedy ide o postup, ktorý je v rozpore s ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., čo nie je absolútne dôkazom, že v danom prípade o takýto nesprávny procesný postup súdov v rozhodnutiach napadnutými dovolaním išlo. Žalovaný v celom dovolaní v podstate sa zaoberá zmätočným odôvodnením v právnom posúdení veci, za čo považuje právne posúdenie, s ktorým sa nestotožňuje. Za zmätočnosť rozhodnutia označuje nesprávny právny výklad ustanovení ním citovaných ustanovení na strane 9 dovolania, čo je v podstate nesúhlas žalovaného s právnym výkladom jednotlivých ustanovení, čo však nie je nesprávny procesný postup a porušením procesných práv patriacich sporovej strane. Pojem procesný postup je v Civilnom sporovom poriadku jednoznačne definovaný a rozhodne ako nesprávny procesný postup a porušenie procesných práv nie je taký postup súdu, ktorý by zabezpečoval totožný výklad z právneho hľadiska jednotlivých ustanovení týkajúcich sa hmotného práva akú predstavu ma sporová strana.

37. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi závermi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo účastníka konania pred všeobecným súdom, aby bol úspešný, teda aby rozhodnutie bolo vydané v súlade s jeho predstavami a požiadavkami. Súd neporušil žiadne procesné práva sporovej strany, keď si neosvojil navrhovaný postup dovolateľom v posudzovaní jednotlivých právnych ustanovení, ktoré boli v nesúlade s ním. Súdy neporušili procesný postup, keď si neosvojili navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadil predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov (III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, IV. ÚS 251/03).

38. Skutočnosť, že súdy sa nestotožnili s právnym názorom sporovej strany a neposúdili nárok žalobcu ako neopodstatnený podľa predstáv a právneho názoru žalovaného sa nedá považovať za nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia, ktorá by z hľadiska porušenia nesprávneho procesného postupu súdu mala zakladať pre porušenie procesných práv patriacich sporovej strane prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

39. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia napadnutého dovolaním je zrejmé, z akých dôvodov odvolací súd vychádzal, keď nárok žalobcu označil za dôvodný. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstavy žalovaného. V danom prípade obsah spisu a ani žiadny odkaz predkladaný dovolateľom ako porušenie procesného postupu nezakladá opodstatnený dôvod pre založenie prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.

40. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

41. Žalovaný v predmetnom dovolaní za takúto právnu otázku označil, či právny názor na interpretáciu ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 274/2006 Z. z., t. j. či odvetvová dohoda zo dňa 8. novembra 2007 zaväzuje žalovaného platiť poplatky na podporu spotreby a odbytu mlieka respektíve, či v súlade s týmto ustanovením.

42. Z textu ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., ktorý prípustnosť dovolania zakladá je jednoznačné, že ide o otázku právnou, od ktorej závisí vyriešenie sporu a ktorá doposiaľ v dovolacom konaní riešená nebola. V konkrétnom prípade však nejde o otázku právnou, ale posúdenie, či uzavretá odbytová dohoda zo dňa 8. novembra 2007 (list v spise č. 7), ktorej platnosť doposiaľ nebola spochybnená, zodpovedá interpretácii ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 274/2006 Z. z.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) zastáva jednoznačný názor, že takto postavená otázka nie je otázkou v právnou, ale posúdením určitej dohody strán, ktorú sporové strany nespochybnili

a dobrovoľne uzavreli. Najvyšší súd Slovenskej republiky len na doplnenie poukazuje, že ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 274/2006 Z. z., na ktoré sa žalovaný v dovolaní odvoláva sa upravuje iba to, čo upravuje uzavretá odvetvová dohoda, ktoré ustanovenie je zřejmé a ničím uvedený text neposporuje.

44. V konkrétnom prípade dovolateľ príпустnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., preto nepreukázal, nakoľko otázka, ktorú označil ako právnu nie je otázkou právnou, ale posúdením konkrétnej dohody strán, ktoré posúdenie rozhodne nie je možné považovať za právnu otázku, od ktorej závisí od vyriešenia sporu a nebola v dovolacom konaní doposiaľ riešená. Takto koncipovaná otázka príпустnosť dovolania v súlade s § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. zakladať nemôže.

45. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolateľ tvrdené dôvody uvedené dôvody ako zakladajúce príпустnosť dovolania nepreukázal, a preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

46. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je príпустný žiadny opravný prostriedok.